

bureaukratisk ligesom gødningsregnskabet, at lave det sådan, at det kan virke med det samme, altså fra næste gødningsæson efter sommeren. Og for SF har det været vigtigt at få noget, som kunne virke hurtigt.

Andre metoder har været drøftet, og der er vel tre metoder, man kan bruge. Den, der er valgt her, er normsænkningen, som vi pegede på allerede i begyndelsen af 1990'erne, da vi havde diskussionen i Bæredygtighedsudvalget, men hvor der dengang desværre ikke kunne skaffes noget, der bare mindede om et flertal for det.

Der er tre metoder: den, jeg lige har nævnt, og så er der kunstgødningsafgiften, og så er der en eller anden slags input-/outputregnskaber.

I SF har vi ikke noget religiøst forhold til modeller. Der er fordele og ulemper ved alle tre modeller. Alle tre modeller vil virke i praksis, og jeg skal sige, at en af de modeller, der var på banen i en tidlig fase af de her forhandlinger, var input-/outputmodellen. Problemet med den var først og fremmest, at den var helt ny og uprøvet, hvorfor den i hvert fald ikke kunne komme til at virke før tidligst 1999-2000, og der er vel også et par problemer med, at den måske lidt rigeligt giver mulighed for industrialisering af dyreproduktionen i den forstand, at den også kan bruges i en meget industrialiseret produktion.

Det skal ikke skjules i dag, at EU har åndet os i nakken her, men på en efter min mening god og behagelig måde, og det siger jeg altså ikke, fordi jeg nu anbefaler Amsterdamtraktaten som et mindretal i mit parti. Jeg ved, at alle i SF er helt enige i det. Det har været dejligt, at der har været et EF-direktiv på et område, vi går ind for, og jeg tror også, selv om det ikke fremgik af Venstres og De Konservatives ordførertaler, at det har været en kraftigt medvirkende årsag for dem. Det er jo en illustration af, at det giver os nogle chancer, når vi får et EF-direktiv på et område, vi egentlig selv går ind for – for det er bare målsætningen i Vandmiljøplan I, der kom ind i et EF-direktiv – og EU puster os i nakken, når vi ikke selv kan tage os sammen til det, vi egentlig selv gerne vil. Derfor er jeg glad for, at det har været sådan.

Jeg skal ikke skjule, at jeg mener, der er en risiko for, at EU vil sige, det ikke er godt nok, og så skal det også være sagt fra SF's side, at hvis de kommer fra EU og siger, at vi ikke lever op til harmonikravene, så vil vi anse det for et fremskridt og rette ind efter EU, for det var

også det, vi bragte frem i forhandlingerne. Det kunne vi ikke komme igennem med, og derfor sendes der altså en ansøgning om dispensation på det her område til EU. Vores forslag har været og er, at man indfører EU's skrappe krav om harmoniregler, men at de først skal gælde ved ejerskifte.

Så er vi glade for, at der nu bliver mulighed for restriktioner på dyrkning af de arealer, hvor grundvandet er truet, både når det gælder kvælstof og pesticider, og her skal vi jo nok lægge større vægt på regionaliseringsproblemerne på kvælstofområdet, end vi har gjort tidligere. Der er også blevet mulighed for ekspropriation her, og det er godt.

Er forureningsdiskussionen om landbruget nu slut? Nej, det er den selvfølgelig ikke, men det er første gang i 10 år, at der nu bliver vedtaget noget, som med sikkerhed virker – som med sikkerhed virker og med kort tidsfrist. Men jeg forudser da, at vi også fremover skal arbejde med særlige regionale geografiske indsatser, der kan blive skrappe i de kommende år, for det er vel tvivlsomt, om alle tiltagene i praksis helt vil virke, som computermodellerne har beregnet. Desuden er hele diskussionen om reduktionen ude i naturen jo heller ikke færdig.

Dette resultat er så godt, at jeg med stor tilfredshed kan anbefale at stemme for forslagene, og udvalgsarbejdet går jeg til med den forvisning, at alle partier, der er med i det her, har sagt, at de tilslutter sig det og står ved aftalen, og hvis vi alle sammen står ved aftalen, skulle vi nok også kunne komme hjem med et resultat, som vi kan være bekendt. Sådan er udspillet i hvert fald her.

(Kort bemærkning).

Christian Mejdahl (V):

Til hr. Steen Gade, der syntes, jeg var lidt for kritisk, vil jeg bare sige, at jeg ikke med et eneste ord har nævnt noget i min ordførertale, som jeg ikke har opponeret imod i forhandlingerne. Og da en bemærkning her skal munde ud i et spørgsmål, vil jeg godt have hr. Steen Gade til at bekræfte det.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Det var jo en vældig krystalkugle, hr. Steen Gade havde fået fat i her i dag. Han kunne med sikkerhed fortælle os det ene og det andet, og ordet sikkerhed kom skam den ene gang efter